

Uredništvo in uprava: Ljubljana
Kopitarjeva 6. Telefon 21.61—23.64.
Mesečna naročnina 22 lit. — Ček
rač. Ljubljana 10.650 za naročnino
in 10.894 za inostrane. Izključno za
stopenje in oglaševanje v Italijo in
inosestranstvo UPI S. A. Milano.
Rekopisov ne vračamo.

SLOVENE

APRIL - 1945

4

SREDA

Der Wehrmachtbericht im heutigen »Jutro«

Ojačen sovražni pritisk na jugu vzhodnega bojišča

V zgornji Šleziji so se izjalovili obnovljeni sovjetski prebijalni poskusi —
Globlji ameriški vdor v smeri proti Herfordu — Ob zgornjem teku reke
Werra so bile razbite sovražne oklepniške osti.

Führerjev glavni stan, 3. aprila DNB. Vrhovno poveljstvo oboroženih sil javlja: Obračunska bitka na južnem odseku vzhodnega bojišča se nadaljuje. Napadajoči Sovjeti so iz področja Nove Kaniže dosegli globoke vdore jugozahodno od Blatnega jezera. Na obsejnim položaju med zgornjim tokom reke Rabe in Günsu so odbile naše čete vse napade. Zahodno od Neusiedlerskega jezera so prodrli sovražni oddelki kljub žilavemu odporu naših divizij do področja južno od Badena. Boljševiški napadi proti zunanemu bratislavskemu obrambnemu obroču so bili odbiti. Severozahodno od Trnave in na obeh straneh Vaha se je ojačil sovjetski pritisk proti severozahodu.

V zgornji Šleziji sovražnik zopet prišel s svojimi prebijalnimi poskusi med Loslauom in Jägerndorffom. Ti so se razbili po skromnem napredovanju ob žilavem odporu naših čet.

Proti zahodnemu bojišču Breslaua so boljševiki nadaljevali s svojimi napadi, ki so jih podpirali oklepniški in borbeni letalci. Hrabra posadka pa je obdržala svoje položaje razen enega skromnega vdora.

Od 12. februarja obkoljena posadka trdnjave Glogau je pod vodstvom svojega poveljnika polkovnika grofa Eulenburg v več ko šestdesetih bojih zapirala sovražniku važne prehode preko reke Odra ter vezala močne sovjetske sile. Hrabre branilce, stisnjene na najozkejši področji, je sovražnik premagal po izstrelitvi zadnjega streliva.

Ob Danziškem zalivu pa traja boljševiški naval s nezmanjšano silovitostjo v Oxförter Kämpen in v zahodni nižini ob Visli. Proti našim hrabro se borečim četam, ki so jih lahke in teške pomorske sile uspešno podpirale podnevi in ponoči, je sovražnik kljub najmočnejšemu posegu gradiva le skromno napredoval.

V Kurlandiji so ostali brezuspešni številni sovjetski napadi, izvedeni severozahodno od Doblina v jakosti bataljona.

V trikotu spodnji Ren — Issel, kakor tudi med Zutphenom in Renom je prišlo večkrat do silovitih obrambnih bojev proti močnim bojnim skupinam An-

glejev, ki so sunili proti severu in severovzhodu. V obrambnem ognju naših višinskih položajev pa so obležali sovražni napadi ob Teutoburškem lesu na obeh straneh Tecklenburga. Južno od Bielefelda je uspel Amerikanec globlji vdor v smeri proti Herfordu.

Naše divizije, boreče se ob reki Sieg in v pogorju Rothaaru so odbile celo vrsto sovražnih napadov, deloma v protisunkih ter so severovzhodno od Winterberga uničile nek hitri sovražni oddelci. Uničeni ali zasedeni so bili številni oklepniški, oklepniški ogledniški vozovi in motorna vozila.

Na področju Warburga in Werri severno od Eisenacha pa traja sovražni pritisk. Amerikanec je uspel, da so po ogroženih bojih vdrl v Kassel. Ob zgornjem teku reke Werra so oddelki razbili sovražne oklepniške osti pri Wasungenu in Meiningenu. Nek oddelci madžarskih oklepniških lovcev je pri tem uničil sam 7 sovražnih oklepnikov s oklepno pestjo. Na področju pri Fuldi in ob Kinzigu jugozahodno od tod so naše čete v bistvu zaustavile vse napade na vzhodnih obalah.

Amerikanci, ki so sunili iz področja Speessart, so ponovno dosegli reko Main pri Lohru, medtem ko so obležali zahodno od Würzburga — Bad Mergentheim pred našimi položaji. Med Wimpfenom ob Neckaru in Bruchsalom je sovražnik izsilil nekaj vdorov, vendar je bil odbit sovražnik, ki je napadal v Renski dolini jugozahodno od Gormesheimu ter je izgubil pri tem številne oklepniške.

Močnejši oddelki našega letalstva so posegli v boje na zahodu, prizadeli sovražnikovim premikom čet in preskrbe obhitne izgube ter sestrili v ogroženih letalskih bojih 10 sovražnih letal.

V Italiji so vdrl Britanci po močnem topniškem ognju na kopnini med Jadranskim morjem in jezerom Comacchio v naše položaje, potem pa so obležali v osredotočenem ognju.

Ameriški bombniški napadi so povzročili pri letalih nad jugovzhodno nemško področje škodo posebno v Grazu, St. Pöltenu in Kremsu. V noči so Britanci napadli nemško prestolnico.

Konferenca v San Franciscu naj se preloži?

Zeneva 1. 4. V nekem uvodniku piše list »Washington Post«, da je nastopil trenutek, staviti vprašanje, če ima Sovjetska zveza namen izpolniti jaltski dogovor o Poljski. Če je to res, potem so izjave in razgovori sovjetskih lutk v Lublinu zelo svojevrstna sredstva, ki naj to dokažejo.

Poleg sovjetskega problema je tudi vprašanje glasovalnega reda kamen spotike na poti v San Franciscu. Zunanji minister Združenih držav Stettinius je moral v petek na tiskovni konferenci priznati, da so sklenili v Jalti o tem taven dogovor. V nekem poročilu iz Washingtona naznanja Reuter, da se vrše tankavi razgovori o možnosti preložitve konference. Vsekaror že iščejo vzroke za odgoditev. Resnično ozdaje pa predstavljajo nenehni jaltski problemi, katerih rešitev je do pričetka konference vsaka-

kor neverjetna. O sovjetskih zahtevah o glasovnem redu, ki predstavljajo šele začetek sovjetskih zahtev, piše list »New York Telegram«, da je to težak udarec za konferenco, kajti v bodoče bodo ameriška javnost in štideset majhnih narodov prepričani, da so sklenili v Jalti še druge tajne dogovore. Zaradi tega trpi zaupanje v zaveznike. List obtožuje Sovjetsko zvezo, da ne smatra konference v San Franciscu za dovolj važno, ker hoče odposlati samo drugovrstne osebnosti in ker že ponovno ni izpolnila svojih obljub, kakor v primeru Poljske in Romunije. V neki razpravi lista »Manchester Guardian« se glasi, da gledajo na konferenco v San Franciscu narodi in vlade s skepsjo, da celo s cinizmom. Objavljen je dogovor o glasovalnem redu je med malimi evropskimi narodi povzročilo kaj malo srčnosti.

Sovjetske težnje po Atlantiku

Berlin. Pod naslovom »Za dostop k morju« se ukvarja list »Deutsche Allgemeine Zeitung« s sovjetskimi načrti v severnem Lednem morju, katerega hočejo Sovjeti napraviti za »mare nostrum«. Severna Skandinavija leži na zahodnem izhodu tega morskega področja, tako piše list dalje, in fjord Varanger, kjer so si Sovjeti nanovo pridobili severno norveško oporišče, predstavlja zahodni robnik. Pri tem pa hočejo imeti Sovjeti v Arktiku ne le lastno severno morskot pot od vzhoda na zahod, temveč hočejo ravno tako doseči nadmočen položaj v bodočem zračnem prometu. Istočasno se bliža star sovjetski načrt uresničenju: Osno-

vati laponsko sovjetsko republiko, v katero bi spadalo celotno finski področje Ledenege morja do Botniškega zaliva, norveški provinci Finnmarka in Tromsje kakor tudi švedska Laponska. V takem sovjetskem protektoratu bi predstavljala severna Norveška atlantska izhodna vrata za Sovjete. Če se bo Sovjetom res posrečilo, obdržati dosedaj ustvarjeno severno skandinavsko pozicijo, bo Norveška postala stalna sporna točka med sovjetskimi, britanskimi in evropskimi interesi. Nemška straža na severu mora skrbeti za to, da ostane Evropi tudi to področje, njena »strela in oboem njen severozahodni morski bok ohranjen.

Ameriške izgube na Riukiu

Tokio. Nedeljsko jutranje tokijsko časopisje je v znaku zadnjih uspehov japonskega letalstva in mornariških edinec proti sovražnikovim invazivnim četam v vodovju otokov Riukiu. Pod zelo vidnimi napisi prinašajo časopisi poročila cesarskega glavnega stana, izdana v soboto, ki pravijo, da je bilo nadalje potopljenih 30 bojnih ladij, 20 pa poškodovanih. Kljub tem uspehom, tako podarjajo časopisi, se ne sme prezreti, da je sovražnik v teh vodovjih osredotočil doslej najmočnejše mornariške enidine, med katerimi so tudi težke edinece angliške mornarice in da je treba kljub sovražnemu porazu računati na ogrožene boje v prihodnosti.

Tokio. Cesarski glavni stan je danes

objavil: Sovražnik, ki je operiral na morskem področju okoli otoka Okinave v jugozahodnem japonskem arhipelu, je prišel v jutru 31. marca s delom svojih sil pristajati na dveh majhnih otokih na področju otokov Okinava; prvega aprila pa je z glavnino svojih sil napadel južni rob glavnega otoka Okinave. Pri pristajalnih bojih je bila tako potopljena 1 letalonosilka, 3 križarke, 3 rušilci in 3 nadaljnje bojne ladje neugotovljene gradnje. Neka bojna ladja ali križarka je bila potopljena ali poškodovana. Poškodovana je bila 1 bojna ladja ali križarka, 1 rušilec, 3 nadaljnje bojne ladje neugotovljene gradnje in 1 prevozna ladja.

Varčujte za vodo!

Nemški protisunki na zahodu in vzhodu

Berlin, 3. aprila. Odpor naših čet, ki jih podpirajo edinece ljudske vojske proti Angloamerikanem, ki streme dalje proti vzhodu, je dovedel na velikonočno nedeljo v vzhodni Nizozemski, zahodno od Teutoburškega gozda, v dolini Eder, med Fuldo in Werro, v južnem Spessartu, kakor tudi na gričevju med dolino reke Tauber in gornje-rensko nižino do hudih bojev. Sovražnik, ki so ga vedno znova zadrževali zapahi, je nadaljeval svoje premike pod najobutnejšimi izgubami. Posebno velike izgube so mu zadali nemški protisunki v njegove globoke boke. Pri Büru, ob reki Sieg, v pogorju Rothaaru in v dolini reke Kinzig so uničili nemški branilci številne oklepniške, nemške bojne skupine, ki pa so nastopale v zaledju sovražniku, so onemogočile razvoj sovražnih sil. Da se na zahodu bore z isto ogroženostjo, ki je dovedla na vzhodu do zaustavitve boljševiške zimske ofenzive, se kaže poleg odličnega obnašanja nemških padalskih lovcev na nizozemskem področju kot nov primer v vojnem poročilu omenjenega uspeha neke bojne skupine orožja SS. Iz sovražnih napadov in lastnih protisunkov so se razvili tudi na severozahodnem Madžarskem, in sicer ob zgornjem teku reke Rabe, ob Donavi in vzhodno od Malih Karpatov ogroženi gibljivo vodeni obrambni boji, pri katerih so nemške čete zaustavile večino sovražnih napadov na križnih odprinih etrah. V zgornji Šleziji med Schwarzwasserjem in Jägerndorffom so se izjalovili novi močni boljševiški prebijalni poskusi pod obširnimi izgubami v moštvu in oklepnikih. Sovražni napadi, izvedeni z zahoda proti Breslau, so se zlomili po skromnih začetnih uspehih. Medtem ko je ostalo na bojišču popolnoma mirno, so nadaljevali Sovjeti zahodno od Danziškega zaliva in v Kurlandiji s svojimi napadi. Čeprav so se zadrževali nemškimi položaji s deloma svežimi silami, so se morali vendarle zadovoljiti le s skromnimi vdori.

Na zahodu so izvedle nemške čete na velikonočno nedeljo več protisunkov proti globokim bokom sovražnih napadalnih osti ter so skušale zaustaviti vedno naprej prodirajoče angloameriške kline z zgradnjo in žilavim držanjem zapahov. Britanski oddelki, ki so se ob spodnjem Renu razprostrli v obliki pahlače, so naleteli na zagrižen odpor pa nizozemski ozemlju med Emmerichom in Enschedeem, kakor tudi med nemško-nizozemsko mejo in severozahodnih obronkih Teutoburškega gozda. Tudi severno od Münstra je napadel sovražnik iz oporišnih črt in je izgubil tukaj več oklepnikov, ne da bi si mogel odpreti cesto za nadaljevanje sunkov proti severovzhodu. Južno od Münstra, ki je še v nemških rokah, zbira 9. ameriška armada v trikotu med Dortmundom — prekopom Ems in reko Lippe močne sile. Te so razvile svoj napad ob in južno od avtomobilsko ceste pri Bochumu. Glavni sunek, ki je sledil po obidu Gitterscha proti južnemu delu Teutoburškega lesa, so odbile nemške čete na obeh straneh Bielefelda pod zelo visokimi izgubami za sovražnika. Drugi sunek je bil usmerjen proti spodnjemu teku reke Lippe, proti kateri prodirajo tudi z juga oddelki 1. severnoameriške armade pri Soestu in Paderbornu. Južno od Paderborna se vrše ogroženi boji v dolini med pogorjem Egge in gozdom Ha-

bichts, kakor tudi pred Kassalom in v dolini reke Eder. Pri Rosielu je bilo v nekaj urah uničenih 30 sovražnih oklepnikov. Med Fuldo in Werro je sovražnik obširno ojačil svoj pritisk predvsem ob avtomobilski cesti severno od visokega Rodana, kakor tudi v severnih obronkih pogorja Rhön. To je imelo za posledico hude topniške boje, s katerimi je hotel sovražnik onemogočiti prestop svojih oklepnikov preko reke Werra. Toda vsi ti poskusi so se izjalovili. Pri Büru so izgubili Severoameričani preko polovico v mesto vdrlih oklepnikov. Še težje so bile sovražne izgube v pogorju Rothaaru, kjer so nemške čete v obrambnih bojih pri lastnih sunkih proti severnemu boku do Kassala prodrlih severnoameriških napadalnih klinov uničile 17 oklepnikov. Samostojno operirajoče bojne skupine pa so napadle južni bok proti Fuldi in Werri prodirajočih sovražnih sil v dolini reke Kinzig in v nižini področja, ki ga je sovražnik že prekorajčil. Več krajev je večkrat menjalo svojega lastnika. Sprito nemškega ogrožanja boka v dolini reke Kinzig in odpora nemških čet ob črti Main med Hannauom in Aschaffenburgom pa niso mogli Severoameričanci nadaljevati svojega sunka proti jugovzhodu v južnem delu gozda Oden in na obeh straneh doline reke Tauber. Zaradi tega so zavili z močnimi deli proti severu, hoteč izvesti obkolitev. Ti napadi so dovedli v južnem Spessartu do ogroženosti, še trajajočih bojev.

Na Madžarskem so se borile nemške

čete v gibliivo vodenih napadalnih bojih. Jugozapadno od Szombathelyja so nadaljevali boljševiki na obsejnih položajih, ne da bi jim uspelo doseči uspehe proti odporu nemških čet. Tudi jugozapadno od Blatnega jezera, kjer so Sovjeti napadli na obeh straneh Nove Kaniže z vzhoda, niso napredovali kljub močni podpori borbениh letalcev. Le v zgornjem teku reke Rabe je uspelo boljševikom napredovanje ob reki. Ozek naskakovalni klin pa visi tako rekoč v zraku, ker sovražnik ni uspel, da bi razširil vdorno vrzel na vse strani. Tukaj se kaže sličen položaj kot prejšnjega dne severno od Szombathelyja, kjer so prodrli boljševiki, izkoriščajoč boljševično vrzel pri Günsu; južno od Wiener Neustadta in pri Neuenkirchenu, pa so jih nemški napadalni oddelki zaustavili in v nedeljo v krvi odbili. Na sličen način so bili izvedeni protikutrepi k zapadnitvi sovražnika, ki je prodril ob zgornjem teku reke Rabe. Jugovzhodno od Wiener Neustadta so nemške čete zaustavile zapadno od Neusiedlerskega jezera naprej prodrla napadalne osti ob Leithi. Vzhodno od jezera so boljševiki nadaljevali s svojimi oklepniškimi napadi do noči, ne da bi uspeli. Številni uničeni sovjetski oklepniški so obležali na bojišču. Nemški zaporni položaji med Neusiedlerskim jezerom in tako imenovano Malo Donavo vztrajajo kljub močnemu sovražnemu pritisku. V trikotu med Malo Donavo in Malimi Karpati, kakor tudi zapadno od Vaha, je sovražnik, ki je prodril proti severozahodu, pritisnil nemško bojno črto le za nekaj kilometrov nazaj. Toda tudi tukaj je ojačen nemški odpor.

»Bitka za Nemčijo«

Berlin, 3. aprila. Pod naslovom »Bitka za Nemčijo« se bavi glavni urednik časopisa »Völkischer Beobachter« Wilhelm Weiss z vojaškim položajem Nemčije. Če ima ta vojna, tako izvaja Weiss, za cilj novo ureditev Evrope, potem je ugotovljeno, da sovražne zveze ne preveva skupna ideja, temveč le negativna volja, da uniči Nemčijo in z njo edino silo, ki lahko dokaže konstruktiven red. Pri tem pa se že danes kaže, da bodo morale armade demokracij, ki skušajo prodrati proti vzhodu preko Rena v srce Nemčije, izvajati vojno na teh bojiščih. Kajti za njihovim bojiščem so že razprostrli zaevale boljševiške vstaje in revolte lakote. V resnici se začena s pričakovanim nemškim porazom borba za usodo in bodočnost Evrope zopet znova. Če bo z zmago

sovražne armade nastopila v vseh deželah kontinenta lakota in zmeda, potem bo prišel čas, v katerem bo evropska revolucija stopila v novo razdobje, katerega konca pa ni možno predvidevati. Le nekaj je ko približno: demokratske zapadne sile ne bodo nikakor kos temu razvoju. Iz tega razloga pa je treba pripisovati resnično zgodovinski pomen junakemu boju, s katerim se brani nemška zapadna armada. V svesti svojega zgodovinskega poslanstva bo Nemčija, ki je doslej vse neoparazume, ki so se pojavili v njenem sruču prestala zmagovalno, tudi tokrat zbrala svojo silo, da vzdrži v veliki preizkušnji vojne z ono neomajno in hrabro vztrajnostjo, ki odgovarja daljnosežnosti odločilne ure.

Kaj hočeta Roosevelt in Stalin?

Berlin, 3. aprila. Čimbolj se bližajo dogodki na bojnih poljih svojemu vrhuncu, tembolj ostrejši ostaja način pisanja ameriškega časopisa napram boljševiškim zaveznikom, ki jim očitajo v različnih variacijah prelom jaltških dogovorov. Kakor pravi washingtonski dopisnik dnevnika »Times« ne gre le za poljeke vprašanje, ki je izzvalo »delikaten položaj«. Zdi se, da imajo dovolj poverda za domnevo, da nima Stalin nikakega interesa za tako zvano novo zvezo narodov, ki naj bi bila ustanovljena na konferenci v San Franciscu. Kajti na tej konferenci se bodo javili k besedi vedno le oni, ki niso prav ničesar doprinesli za red in varnost. Ti bodo ovirali uspešno in trajno sodelovanje med Sovjetsko zvezo, Združenimi državami in Veliko Britanijo. Veliko vprašanje pa je še, ali polaga Stalin sploh še

važnost na »trajno sodelovanje, kajti on zasleduje iste imperialistične cilje kot Roosevelt. Zanimiva je tudi naslednja informacija, ki pravi, da so Severnoamerikanci bavili z načrtom, da bi svoje celotno vojno gradivo pustili Evropi. Stalin, ki je izvedel o tem načrtu, je baje izjavil, da predstavlja ta ukrep ne le neprijeten akt proti Sovjetski zvezi, temveč tudi celo potencialno ogrožanje Sovjetske zveze. Baje je nato Roosevelt ta načrt opustil, kar pa zveni popolnoma neverjetno, kajti ameriški načrti se ne raztezajo le na Azijo, temveč tudi na Evropo. Omembe vredno pa je dejstvo, da se čutijo Sovjeti že danes »ogroženi«, in sicer po ameriških zaveznikih, katerih časopisje vedno bolj ostro napada Sovjete. Roosevelt, ki je na vsak način prepričan o tem, da bo San Franciscu dovedel do težkih nesporazumov, doslej še ni podal nobene izjave, kaj nile o možnosti preložitve konference. Za to konferenco zbranim politikom je izjavil, da so jaltški sklepi o bodoči zaščiti organizaciji vsakekor sprejemljivi. S tem je odprl ventil, skozi katerega bo lahko ojačeno prihajala kritika jaltških dogovorov. Moskveci se sicer pri diskusiji tega predmeta in razmerja med zavezniki držo rezervirano, če pa čitajo v ameriški časopisju, da je sovjetsko napredovanje v Evropi klada na severnoameriške vojne politike in ognjišče stalnega vznemirjanja, potem jim je jasno, kakšni so cilji te severnoameriške politike. Čim bliže torej prihajamo konferenci v San Franciscu, toliko jasneje stopajo nasprotja na plan, ki so prvič dobila zaradi vojaških namenov Združenih držav v Evropi in moskovske reakcije nekoliko kovinast priokus.

Kršitev jaltških sklepov

Stockholm, Anne Mac Carnick piše v »New York Timesu«, da vedno nova odkritja osporavajo uspehe jaltške konference. Tako se brani Sovjetska zveza, da bi omogočila sestavo nove poljske vlade. Dalje ni stopila v zvezo z zavezniki pred samovoljno spremembo romunske vlade, dalje je odpovedala sovjetsko-turško pogodbo in sklenila, da ne odpošlje Molotova na konferenco v San Franciscu. Sedaj pa se je celo izvedelo, da hoče, biti zastopana v San Franciscu s tremi glasovi in obstaja nevarnost številnih komplikacij. Z ozirom na ta dejstva ni možno več dalje govoriti, da med veleilami ne obstajajo nasprotja in da je zaradi tega bolje, da se že sprijaznijo, da bo ravno tako dolgo trajalo sklepati mir, kakor traja vojna.

Ameriški Srbi proti Titu

Lizbona. »Völkischer Beobachter« poroča iz Lizbona: »Predsednik narodne srbske organizacije v USA je poslal Rooseveltu poziv, naj poskrbi za konferenco, ki bi preiskala dogodke v Jugoslaviji. Predsednik naglašja, da sloni Titova in Subašičeva vlada na popolnoma nedemokratski podlagi ter da nikakor ne predstavlja volje naroda.

Spori o San Franciscu

Stockholm, 31. marca. Da bi še posebno podčrtale važnost predstoječe konference v San Franciscu, so Anglija in Združene države vrgle v to dirko na Pacifiku svoje najboljšje politične konje. Anglija pošilja zunanje ministra Edena z zelo reprezentativnim blevom. Združene države prav tako najboljšo, kar zmore Washington. Z napetostjo se temu primerno pričakuje tudi imenovanje sovjetskega zastopstva h konferenci v San Franciscu. Čim bolj znano je ime sovjetskega zastopnika, čim višji njegov čin, tem več važnosti pripisuje Sovjetska zveza tej konferenci. Na žalost se je kmalu zvedelo, da ne bo prisostvoval v San Franciscu niti Molotov, niti katere druga sovjetska veličina. Pred nekaj dnevi so končno zagotavljali, da bo Sovjetsko zvezo zastopal Litvinov-Fintelstein, že iz Zeneve znan protigravelec zapadnih sil. Tudi to poročilo se je medtem izkazalo kot raca in v Washington je sedaj prispela za zapadne sile žalostna vest, da bo zastopal interese svoje države na konferenci v San Franciscu sovjetski veleposlanik v Združenih državah Gromyko. To sporočilo je težak udarec vplivu zapadnih sil, saj je samo ob sebi razumljivo, da ne bodo poslali brez premisleka veleposlanika Gromyko v San Franciscu, izrečno potem, ko se je izvedelo, da mislita Anglija in severna Amerika odposlati tjakaj svoje najvišje zunanje politične zastopnike. Dosedaj je bilo tako pri vseh medzaveznikih konferencah, katere so protežirale zahodne sile, da so morali najvišji zastopniki zahodnih sil nastopiti v Sovjetski zvezi pri Stalinu ali pa je ta odposlal zahodnim silam kakoga politika tretje ali četrte vrste.

Stockholm, 31. marca. Moskovska poročevalska služba objavlja neko izjavo moskovske vlade, v kateri razpravljajo o tem, da niso povabili varšavskega poljskega odbora h konferenci v San Franciscu in o protestu tako zvanega »Poljskega sveta demokratske edinece«, kakor se

